

[Maisted]

hvis det blot er for at indføre råolien, for vi ved, at i øjeblikket indføres der ca. 80 pct. af den råolie, der udvindes i den danske Nord-sø.

Endelig behandler vi lovforslaget om køberet for staten til flydende kulbrinter. Her er der også klart tale om et brud på de rettigheder, bevillingshaverne har. De må ikke mere få en fortjeneste på det, der hedder downstreamsrettighederne. De må altså ikke sælge olien til de raffinaderier, hvor de kan opnå den største gevinst. Alt dette skal lægges over til et statselskab med yderligere omkostninger, og det betyder igen, at forbrugerne kommer til at betale.

Der må selvfølgelig være en baggrund for, at regeringen fremsætter lovforslag, der klart bryder med grundloven, og den må man selvfølgelig prøve på at forstå. Man må prøve på at forstå, hvorfor de røde har fremsat disse lovforslag. »De røde« er et udtryk, som statsministeren lægger meget stærkt vægt på, og som han har anvendt i statsmonopolet Danmarks Radio og TV som en æresbetegnelse – for resten er de vel også røde de fleste i Danmarks Radio og TV for overhovedet at kunne være der.

Denne regering har i årevis plaget den danske befolkning, uden at der er nogen, der har været i stand til at stoppe den. Denne regering har øget skatter og afgifter samtidig med, at den har talt om sociale og samfundsmæssige hensyn, det samme, som man taler om i forbindelse med disse tre lovforslag uden overhovedet at kunne dokumentere noget af al den snak. Den har talt om gældssaner. I praksis har den bragt samfundet til fallittens rand. Den har talt om at afskaffe arbejdsløsheden. I praksis har den skabt en arbejdsløshedshær på ca. 270.000 mennesker, og den har bragt 75.000 unge i en situation, hvor der kun trives mismod og angst for fremtiden. Den har angrebet andre partier for at være asociale samtidig med, at den nedsætter de dårligst stillede realindkomster med 3-5 pct. om året.

De røde har gennemført en række bemyndigelseslove, som de har misbrugt til at lukke danske virksomheder og øge arbejdsløsheden. Det vil også blive resultatet, hvis folketinget skulle vedtage disse tre lovforslag.

Oven i alle disse ulykker har statsministeren udnævnt en energiminister, der har haft det som nissen i »Den lille nisse rejste«.

Energiministeren har været i Norge; dér har han spejlet sig i Nordsøen, og han er åbenbart kommet til den slutning, at han er verdens største mand. Man kunne tro, at det hele bare var en dårlig spøg, men det er blodig alvor. Dette galoperende storhedsvanvid har affødt disse tre lovforslag.

Alle tre lovforslag slutter med, at loven træder i kraft den 1. juli 1981. Her er der altså tale om, at ud over et aftalebrud over for A. P. Møller er regeringen klar til at lave et aftalebrud over for centrum-demokraterne. Det påstår i hvert fald centrum-demokraterne. De siger, at de har indgået et forlig med regeringen, der gælder for hele 1981, således at der ikke kan bruges så meget som én krone, man ikke er enige om at bruge – og så vidt jeg har forstået, er CD ikke indforstået med, at disse tre lovforslag bliver gennemført.

Alle tre lovforslag indeholder som sagt en socialisering af bevillingshavernes rettigheder. Hvad betyder det så, at man laver et brud på den aftale med den danske regering, som er indgået på lovlig vis senest i 1976 – og også i 1979, hvor man lavede en aftale om naturgassen? Ja, det betyder selvfølgelig, at vi, Danmark som helhed, får et dårligt ry i internationale kredse, på trods af at man skulle tro, at det var en selvfølge, at aftaler bevarede deres gyldighed.

Man kan kalde det frækhed, eller man kan kalde det sans for sort humor, når energiministeren taler om reguleringer, ændringer i geografisk henseende, nyordninger og bruger andre forklarende ord om et brud på grundlovens § 73. Det er forrygende, at man kan argumentere for store samfundsmæssige fordele og på den anden side sige, at der kun er tale om små reguleringer, der ikke giver erstatning til bevillingshaverne. Det må jo være et klart bevis på, at der er tale om hul snak fra regeringens side. Det kan ikke være rigtigt, at man tror, den danske befolkning hopper på en argumentation om, at der her er tale om store samfundsmæssige fordele, at man kan klare arbejdsløsheden, og at man kan få valutamæssige forbedringer. Dette har energiministeren ganske vist for nylig måttet dementere i Berlingeren ved at sige, at de valutamæssige forhold ikke bliver forbedret med så meget som én krone ved, at man gennemfører disse socialistiske lovindgreb, og så er det da indlysende, at bevillingshaveren